

Tekst til side 41 i *Skriv til din læser · Berettende tekster*

Opgave 3 Tid og rækkefølge

Læs teksten om overfaldet på Ole Andersen. Find de steder i teksten, hvor skribenten udpeger tidspunktet for overfaldet og rækkefølgen af begivenhederne.

I bogen "Fra Heden til Havet" skriver forfatteren Alfred Jeppesen følgende om det lumske overfald på Gedhusmanden Ole Andersen:

En smed, Anders Hansen Nørager, der boede i Himmerland, havde tidligere været omvandrende kræmmer og flere gange overnattet i Gedhuset. Af en eller anden grund havde han fået et horn i siden på Ole Andersen, der nu skulle afstraffes på den mest nederdrægtige måde. Anders Nørager var med i en vidtforgrenet tyve- og røverbande, der huserede på det forfærdeligste i egnene mellem Aalborg og Hobro. Bandens anfører var en mand af såre liden vækst, den berygtede Bettefanden, hvis kristenavn var Johannes Jensen. Han var ud af omstrejfende rakkerslægt, men havde slået sig ned i Stenild ved Hobro ... Smeden vidste, at Ole Andersen var en ret velhavende mand, og foreslog derfor Bettefanden, at de i fællesskab skulle aflægge ham et lille besøg. 'Føreren' var straks med på planen, og en tidlig augstmorgen begav de to venner sig på vandring de otte mil fra Stenild til Gedhuset. Da de ankom dertil, var det mørkt, og de skjulte sig på høløftet i et af udhusene. De håbede, at alle husfolkene i løbet af næste dag skulle forlade stedet samtidigt, men da det ikke skete, blev de utålmodige. Den følgende nat kravlede de så ned fra loftet og listede sig udenfor, hvor de fik fat i et stykke stærkt reb til senere brug. Himmerland-smeden, der var bevæbnet med en egeknippel, som han holdt skjult under sin trøje, gik hen til sovekammervinduet og fik Gedhusmanden vækket. Med fordrejet stemme fortalte han, at han var en Holstensk pranger, og at han havde været uheldig at vælte med sin vogn et stykke fra huset, og nu bad han ham hjælpe sig med at få den rejst. Den lidet anende bonde fulgte med ham ind over heden, men pludselig kastede den fremmede masken, trak sin knippel frem, og slog ham ned. I det samme trådte Bettefanden frem, og efter flere forgæves forsøg fik de to voldsmænd Ole Andersen bundet på arme og ben. Efter

den bedrift skyndte de sig til Gedhuset, hvor de truede husholdersken - Ole Andersen var enkemand - med kniplen, såfremt hun ikke forholdt sig rolig. I en times tid ransagede de hele lejligheden og opbrød gemmerne i et par chatoller for at finde penge. Det var med et temmelig ringe udbytte, de forlod huset: 27 rigsdaler, nogle klædningestykker og en flaske brændevin - det var alt. Den forskræmte husholderske fik en hyrdepige sendt af sted til de nærmeste naboer - de boede langt af led - og efterhånden kom der folk til. De lod hurtigst gå bud om røveriet til sognefogeden. Først efter flere timers forløb blev Ole Andersen fundet ude på heden ved en lille høj og befriet for sine bånd.